

Rapport

inzake:

een verzoek ingediend door

verzoekster

over een gedraging van

de Minister van Justitie

1. Inleiding

- 1.1 Op 22 april 2016 heeft verzoekster de Ombudsman van Curaçao [hierna: de Ombudsman] verzocht om de behoorlijkheid van een gedraging van het Korps Politie Curaçao [hierna: het KPC] te onderzoeken. Deze gedraging van het KPC kan aan de Minister van Justitie [hierna: de Minister] worden toegerekend.
- 1.2 Verzoekster klaagt zich voornamelijk over het uitblijven van een beslissing op haar verzoeken om schadevergoeding, de traagheid van de besluitvorming en het gebrek aan informatie. Het eerste verzoek om schadevergoeding heeft plaatsgevonden op 30 januari 2015. Op 30 maart 2015 heeft verzoekster haar verzoek om schadevergoeding herhaald en zich eveneens beklaagd over het uitblijven van de beslissing, de traagheid van de besluitvorming en het gebrek aan informatie.
- 1.3 In de periode hierna heeft verzoekster zich bij de Ombudsman gemeld om in dezen te bemiddelen. Vanaf maart 2016 hebben medewerkers van het Bureau van de Ombudsman zowel telefonisch als per e-mail getracht om via het Ministerie van Justitie tot een oplossing te komen. Doordat een oplossing uitbleef, heeft verzoekster op 22 april 2016 een officieel verzoek in de zin van de Landsverordening ombudsman ingediend bij de Ombudsman, welk verzoek op dezelfde datum in behandeling is genomen.
- 1.4 Op 25 augustus 2016 heeft er een gesprek met secretaris-generaal van het Ministerie van Justitie [hierna: de s-g], plaatsgevonden om over de klachten van burgers over het Ministerie van Justitie te praten. In dit gesprek is ook het onderhavige verzoek besproken. Afsproken werd dat de s-g inhoudelijk zou reageren op de zaken.
- 1.5 Op 31 augustus 2016 heeft een medewerker van het Bureau van de Ombudsman een overzicht van de verzoeken die bij de Ombudsman in behandeling waren, per e-mail naar de s-g gestuurd; afschriften van de onderliggende documenten zijn op dezelfde datum bezorgd.
- 1.6 Bij brief van 28 september 2016 heeft de s-g een overzicht van de zaken gestuurd, doch nagelaten inhoudelijk op de onderhavige zaak in te gaan.
- 1.7 Op 21 oktober 2016 heeft de Ombudsman het verzoek van verzoekster aan de Minister aangeboden en om een schriftelijke reactie binnen twee (2) weken verzocht. Een reactie van de Minister is uitgebleven.
- 1.8 De Ombudsman heeft op 7 december 2016 zijn Voorlopige Bevindingen uitgebracht en de Minister en verzoekster daarvan in kennis gesteld. Partijen zijn verzocht om zich uiterlijk op 4 januari 2017 over de

Voorlopige Bevindingen uit te spreken. De Minister en verzoekster hebben zich niet uitgelaten over de Voorlopige Bevindingen.

- 1.9 Op 8 maart 2017 heeft wederom een bespreking plaatsgevonden tussen medewerkers van het Bureau van de Ombudsman en vertegenwoordigers van het KPC. Tijdens deze bespreking is afgesproken dat de Ombudsman uiterlijk op 29 maart 2017 een reactie op het onderhavige verzoek zou ontvangen.
- 1.10 Op 23 maart 2017 berichtte het KPC de Ombudsman per e-mail dat er een brief in opmaak was, die vóór 15 april 2017 naar verzoekster zou worden gestuurd. In deze brief zou inhoudelijk worden gereageerd op de brieven van 30 januari 2015 en 30 maart 2015 van verzoekster.
- 1.11 Op 5 februari 2018 vond er een bespreking plaats met medewerkers van het Ministerie van Justitie op het kantoor van de Ombudsman, waarin ook de zaak van verzoekster (wederom) is besproken. De tijdens deze bespreking met de Minister gemaakte afspraken hebben niet tot concrete resultaten in de onderhavige zaak geleid.
- 1.12 Uiteindelijk heeft de Ombudsman de Minister op 26 oktober 2018 uitgenodigd voor een hoorzitting op 30 januari 2019. Tijdens de hoorzitting op 30 januari 2019 is met de vertegenwoordigers van de Minister van Justitie afgesproken dat het KPC uiterlijk op 20 februari 2019 een advies aan de Minister zou uitbrengen over het onderhavige verzoek. Op 20 februari 2019 heeft het KPC aan de Ombudsman om uitstel verzocht tot eind maart 2019.
- 1.13 Bij brief van 28 februari 2019 heeft de gemachtigde van de kleinzoon van verzoekster, die naar kan worden aangenomen inmiddels de behartiging van het verzoek van verzoekster (die de oma van hem is) heeft overgenomen, zich bij de Ombudsman gemeld en verzocht om haar een rapport ter afsluiting van de onderhavige zaak per ommegaande te doen toekomen.
- 1.14 Mede gelet op het belang van verzoekster heeft de Ombudsman besloten om het verzoek van de gemachtigde in te willigen. De Minister is over deze beslissing van de Ombudsman ingelicht.

2. De feiten

De voor de beoordeling van deze zaak relevante feiten kunnen, samengevat, als volgt worden weergegeven.

- 2.1 Op 9 januari 2015 heeft verzoekster een grijze scooter van het merk Piaggio, Model Vespa Super Sport, bouwjaar 2012, met als kenteken XXXX [hierna: de scooter] gekocht voor een bedrag van NAF. 14.900,-. Verzoekster is de eigenaar van de scooter. De overschrijving van de scooter heeft plaatsgevonden op 13

januari 2015. Blijkens de gegevens op de Motorrijtuigenkeuringskaart heeft de keuring van de scooter op 22 maart 2013 plaatsgevonden en was de keuring twee (2) jaren geldig.

2.2 Eén dag na de aankoop van de scooter, op 10 januari 2015, werden de kleinzoon van verzoekster en zijn vriend in de Breedestraat (Punda) door een brigadier van het Biketeam [hierna: de brigadier] gestopt voor het rijden op de openbare weg zonder helm. Bij nader onderzoek heeft de brigadier vastgesteld dat de bestuurder zonder een geldig keuringsbewijs / verzekeringsbewijs reed. Op grond daarvan werd de scooter ingevolge artikel 116 van de Wegenverkeersverordening Curaçao 2000 terstond overgebracht naar een plaats van bewaring, het Harbour and Civil Construction Curaçao terrein [hierna: het HCCC terrein], en aldaar bewaard. Bovendien werd aan de kleinzoon van verzoekster terplekke een oproeping c.q. procesverbaal uitgereikt, waarin hij werd opgeroepen om op woensdag 4 maart 2015 om 9:00 uur ter terechtzitting van het Gerecht in Eerste Aanleg van Curaçao te verschijnen.

2.3 Uit krantberichten van maandag 12 januari 2015 maakte verzoekster op dat er vanuit het HCCC terrein vier scooters waren gestolen. Uit navraag bij de beveiliging van het HCCC terrein bleek dat ook de in bewaring gestelde scooter van verzoekster was ontvreemd.

2.4 Bij brief van 30 januari 2015 heeft verzoekster de Minister van Justitie (door tussenkomst van de korpschef) verzocht om restitutie van het door haar betaalde bedrag voor de scooter van NAf 14.900,-. Bij brief van 30 maart 2015 heeft verzoekster de korpschef verzocht om een reactie met betrekking tot de gestolen scooter. Als bijlage bij deze brief is een brief van het Ministerie van Verkeer, Vervoer en Ruimtelijke Planning aangehecht, waarin onder meer het volgende staat:

“Volgens onze registratie, vervalt de keuring van uw voertuig op 23-03-2015. Wij hebben een afspraak voor u gemaakt voor het keuren van uw voertuig op 19-03-2015 8:00-8:30.”

2.5 Verzoekster heeft op 23 september 2015 een herinnering naar een medewerker van het Ministerie van Justitie gestuurd. Deze rappelbrief van 23 september 2015 is op 24 september 2015 voor ontvangst getekend. Op bovengenoemde brieven heeft verzoekster nimmer een reactie ontvangen.

3. Beoordeling

3.1 Vast staat dat verzoekster op 30 januari 2015 de Minister door tussenkomst van de korpschef heeft verzocht om restitutie van het door haar betaalde bedrag voor de scooter van NAf 14.900,-. In de herinneringsbrief van 30 maart 2015 heeft verzoekster haar verzoek om schadevergoeding herhaald en tevens geklaagd over het uitblijven van de beslissing, de traagheid van de besluitvorming en het gebrek

aan informatie. Ondanks verschillende brieven, e-mails, bemiddelingspogingen, gesprekken én toezeggingen, heeft verzoekster nimmer een inhoudelijke reactie op haar verzoek mogen ontvangen van de Minister. De Minister heeft dan ook tot op heden geen beslissing op het verzoek genomen.

- 3.2 Een bestuursorgaan dient in beginsel op brieven van burgers te reageren. Indien sprake is van het uitblijven van een beslissing door een bestuursorgaan, zal in eerste instantie getoetst moeten worden of er een wettelijk voorgeschreven termijn is waarbinnen de beslissing genomen had moeten worden. Bij het ontbreken van een zodanige termijn, zal gekeken moeten worden of een redelijke termijn voor de besluitvorming is overschreden. Het bepalen van een redelijke termijn geschiedt aan de hand van de concrete omstandigheden van het geval.
- 3.3 In het onderhavige geval geldt er geen wettelijke termijn waarbinnen de Minister de brieven van verzoekster had moeten beantwoorden c.q. een beslissing had moeten nemen. Dit betekent dat op de Minister de verplichting rust om binnen een redelijke termijn een beslissing te nemen. Indien de afhandeling van het verzoek binnen een redelijke termijn niet mogelijk is, zal het bestuursorgaan de burger hierover schriftelijk moeten informeren en mogelijk een nieuwe beslistermijn moeten vaststellen met vermelding van de redenen van het uitstel.
- 3.4 De verzoeken van verzoekster zijn inmiddels al ruim 4 jaar in behandeling bij de Minister. Het behoeft dan ook geen betoog dat een redelijke termijn om een schriftelijke reactie te geven c.q. een beslissing te nemen ruimschoots is overschreden. De Ombudsman concludeert dan ook dat de Minister met onvoldoende voortvarendheid heeft gehandeld en verder, gezien het verloop van deze zaak, in strijd heeft gehandeld met het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking. De Minister heeft immers nagelaten verzoekster actief te informeren over de onderzoeksresultaten (van de gepleegde diefstal) en over het verloop van haar verzoek.
- 3.5 Het verzoek dat thans bij de Ombudsman in behandeling is, heeft betrekking op de behoorlijkheid van het uitblijven van een reactie van de Minister op de verzoeken van verzoekster. De inhoudelijke aspecten van de onderhavige zaak vallen derhalve vooralsnog buiten deze behandeling. De Ombudsman overweegt echter voor de volledigheid dat uit de Wegenverkeersverordening Curaçao 2000 genoegzaam blijkt dat de “bewaarder” verplicht is om een in bewaring gestelde motorvoertuig terug te geven, zodra de bestuurder c.q. eigenaar aan de verplichtingen voor teruggave van het voertuig heeft voldaan. Indien de nodige documenten worden getoond en de sleep- en bewaringskosten worden voldaan, zal het voertuig moeten worden teruggegeven.

3.6 Feit is dat de scooter van verzoekster is gestolen, terwijl het in bewaring was gesteld en gestald was op het HCCC terrein, dat onder het beheer van het Ministerie van Justitie valt. Als gevolg hiervan is het Ministerie van Justitie niet in staat om de scooter aan verzoekster te retourneren, zoals de wet dit voorschrijft.

3.7 Op het Ministerie van Justitie rust(te) gedurende de bewaring naar de mening van de Ombudsman de verplichting om de zorg van een goed bewaarnemer in acht te nemen. Hoever die zorg moet gaan, hangt af van de aard van de zaak. Deze zorgplicht houdt naar het oordeel van de Ombudsman in ieder geval in dat voldoende maatregelen moeten worden getroffen om diefstal of andere strafbare feiten met betrekking tot het bewaarde goed te voorkomen.

3.8 In het verlengde van het bovenstaande merkt de Ombudsman op dat het hem ambtshalve bekend is dat er met enige regelmaat meerdere (onderdelen van) voertuigen van het HCCC terrein worden onttreemd. Dit betekent dat de wijze waarop invulling wordt gegeven aan de zorgplicht van de bewaarder, in principe niet adequaat is. Als gevolg hiervan is verzoekster haar scooter kwijt en lijdt zij hierdoor schade. Redelijkerwijs kan worden gesteld dat deze schade thans uit meer componenten bestaat dan alleen het aankoopbedrag van de scooter.

3.9 Zonder vooruit te willen lopen op een mogelijke inhoudelijke beslissing van de Minister, en wellicht op een beslechting van dit geschil door de rechter, verwijst de Ombudsman volledigheidshalve naar artikel 172, achtste lid van de Nederlandse Wegenverkeerswet 1994, waarin is bepaald dat indien aantoonbaar is dat tijdens de overbrenging en bewaring schade aan een voertuig is toegebracht, de gemeente gehouden is deze schade te vergoeden. Hoewel dit artikel uiteraard niet rechtsreeks van toepassing is in Curaçao, meent de Ombudsman dat aan het hierin tot uitdrukking gebrachte uitgangspunt, in deze zaak in principe enig gewicht kan worden toegekend.

4. Oordeel

Op grond van het voorgaande komt de Ombudsman tot de conclusie dat de Minister in de onderhavige zaak niet behoorlijk heeft gehandeld. Het verzoek is dus gegrond.

5. Aanbevelingen

- I. De Ombudsman geeft de Minister in overweging om alsnog op zeer korte termijn een beslissing te nemen op onder meer het verzoek om schadevergoeding van verzoekster, rekening houdend met dit rapport. Mede gelet op het tijdsverloop in de onderhavige zaak en het feit dat deze zaak

voldoende bekend is bij de Minister, acht de Ombudsman een termijn van vier (4) weken na dagtekening van dit rapport een redelijke termijn om deze zaak af te wikkelen.

- II. De Ombudsman beveelt de Minister verder aan om richtlijnen te ontwikkelen die het daarheen moeten leiden dat burgers van wie eigendommen in bewaring zijn genomen door het Ministerie van Justitie, op proactieve worden geïnformeerd in geval van diefstal of van andere feiten die betrekking hebben op deze eigendommen.
- III. De Ombudsman geeft de Minister tot slot in overweging om een onderzoek in te stellen naar de mogelijkheden om het HCCC terrein beter te beveiligen. Door een betere invulling te geven aan de zorgplicht van het Ministerie van Justitie, worden de rechten van de eigenaren van de in bewaring gestelde motorvoertuigen beter gewaarborgd.

Willemstad, 21 maart 2019

De Ombudsman van Curaçao,
K.R. Concincion